

 Bowie

Pieter en Caroline de Groot kwamen voor een second opinion van hun kreupele hond **Bowie**. Bowie liep kreupel, had veel pijn en had aan het rechter heupgewricht heupdysplasie (HD-D). De eigen dierenarts adviseerde om een totale heupoperatie/heupprothese (total hipp) te laten verrichten.

Klinisch en röntgenologisch onderzoek door dierenarts Nico Dijkshoorn toonde aan dat de hond inderdaad ernstige eenzijdige heupdysplasie had. Een risicovolle bekkenkanteling en een ingrijpende heupoperatie was niet noodzakelijk en om de hond snel klachtenvrij te krijgen is de hond nog dezelfde dag geopereerd (een operatieve standcorrectie van de achterhand). Deze operatie is voor de hond niet ingrijpend, kan niet mislukken en is zeer succesvol zowel bij jong opgroeiende- als oudere honden met ernstige artrose. Daarom is dit de eerste keus.

Lees onderaan deze pagina het verhaal van de eigenaren over Bowie.

Heupdysplasie (H
r
ntgenonderzoek hond

Heupdysplasie10

Het rechter heupgewricht vertoont ernstige heupdysplasie (HD-D), zie pijl.
De heupkop ligt onvoldoende diep in de heupkom. Door de instabiliteit in het gewricht ontwikkelt het heupgewricht artrose (slijtage, met botnieuwvorming). Dit is duidelijk te zien op de overgang van de heupkop naar de heupkom (zie pijl), een kraag van botnieuwvorming verandert de mooi ronde heupkop in een onregelmatige, dysplastische vorm. Ook de rand van de heupkop vertoont botnieuwvorming.

De
heup

De
Bowie's eigenaar: Bowie's heup

alt="bowiesheup5" src="images/bowiesheup5.jpg" style="border: 6px solid #ffffff; float: left; width="284" height="250" /></p> <p style="text-align: justify;">13 Juli 2011 werd onze Bowe vom Haus Nirric geboren als 1 uit een nestje van in totaal 5 langharige Duitse herders. Van Friese afkomst want de eerste 8 weken van zijn leven woonachtig bij zijn VDH-fokkers in Herbaijum nabij Harlingen. En toen de grote dag waarop wij hem mee konden nemen naar huis in het Drentse Drouwen; inmiddels omgedoopt tot Bowie, omdat die naam voor ons nu eenmaal iets beter </p> <p style="text-align: justify;">Een lieve hond met een gouden karakter, vriendelijk naar mens en dier en meer in het bijzonder naar ons paard Helga. Een qua opvoeding moeilijke hond ook, die wij soms in wanhoop wel eens karakteriseerden als een ADHDtje. Maar al die energie was redelijk succesvol te kanaliseren via wandelingen, hondencursus en bovenal het in het bos meelopen met Helga; dit al natuurlijk met een geleidelijke opbouw in de verantwoorde tijdsduur en gangen. Want het ging immers om een hond in de groei.</p> <p style="text-align: justify;">Eind november 2012 vertoonde Bowie plotseling pijnklachten, die zich concentreerden rond de rechter achterpoot. Je denkt eerst aan verstampen, maar de pijnsignalen bleven. Niet geschroomd dus om fotos te laten maken. En daaruit bleek als een donderslag bij heldere hemel dat rechts achter sprake was van het op 1 na ernstigste stadium van HD. Paniek derhalve en zowel bij de eigen dierenarts als in de kennissenkring en op internet koortsachtig geformeerd en gezocht naar oplossingen. Die bleek er te zijn, als we althans af mochten gaan op het advies van allerlei klinieken die zonder Bowie ooit te hebben gezien concludeerden dat plaatsing van een kunstheup de gegende oplossing bood. Op zich waren wij bereid die stap te nemen tot echter een goede vriendin van ons met de suggestie kwam om ook eens contact op te nemen met Nico Dijkshoorn in Zeist.</p> <p style="text-align: justify;">Reeds bij het eerste telefonische contact gaf Nico aan dat er wellicht meer alternatieven waren dan een volledige heup-vervanging en belangrijkste van alles: hij wilde eerst Bowie zien. Het gesprek met hem gaf ons vertrouwen, reden waarom wij ons binnen een week op 17 december 2012 met Bowie bij hem melden. Een heel plezierige ontvangst, gedegen onderzoek en reeds dezelfde dag kon Bowie geopereerd worden. Geen kunstheup dus, maar een pectineus myectomie. Dit houdt in dat een deel van de spier die de kop van de heup uit de kom trekt verwijderd wordt zodat de kop van de heup minder strak en in een andere stand in de kom staat. En dit ook bij de goede linkerheup, uit evenwichtsoverwegingen zoals wij als leken hebben begrepen. Al na een uur of 2 konden wij een duidelijk door operatie en narcose aangeslagen Bowie ophalen, die overigens tot onze grote verbazing vrij stabiel naast ons richting auto kon lopen om de terugreis richting Drenthe te aanvaarden.</p> <p style="text-align: justify;">Hierna volgden nog 6 weken van bescheiden pijnstilling en toediening van antibiotica alsmede de bekende plastic kap rond de nek. En een voorzichtige opbouw qua lopen aan de riem. Bowie liet zich kennen als een voorbeeldig patit die met hulp van kleine stukjes smeerleverworst zijn medicijnen braaf tot zich nam. En na 6 weken het belangrijke moment: verwijdering van de hechtingen en buiten ook weer van de riem af. En vanaf dat moment is het crescendo gegaan: zelfs door de grote pakken sneeuw die sindsdien af en toe gevallen zijn loopt hij inmiddels weer

als de bekende kievit. Het gooien van stokken en ballen is verleden tijd, maar hij compenseert deze pleziertjes zelf ruim door met de zwaarste boomstammen door het bos te slepen. Tezamen met het nieuwe voer waarop hij sindsdien op advies van Nico staat (Royal Canin Mobility Support) en de dagelijkse toediening van een ♦ theelepeltje niet-zuur vitamine C poeder (met een mogelijk gunstige invloed op verdere artrose-vorming) gemengd door de brokken hebben wij en hij er alle vertrouwen in dat nog vele mooie pijnloze wandelingen en bosritten met het paard in het verschiet liggen!

